

hastalar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu; eşik değer olarak 40. hafta alındığında da aynı durum geçerliydi.

Sonuç: Termde gebe kadınlarda doğum eyleminin başlamasında gecikme, TLR 2, TLR 3 veya 4 polimorfizmlerin varlığından etkilenmiyor gibi görünmektedir. Bu konuda başka çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar sözcükler: TLR polimorfizm, doğum eylemi, postterm gebelik

PB-065

Adolesan ve ileri yaş gebeliklerinin prenatal dönemdeki obstetrik komplikasyonlarının karşılaştırılması

Safak Özdemirci, Derya Akdağ Cırık, Neslihan Yerebasmaz, Sezin Ertürk Aksakal, Fulya Kayıkçıoğlu, Orhan Gelişen

Etilik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastanemizdeki adolesan ve ileri yaş gebeliklerinin prenatal dönemdeki obstetrik komplikasyonlarının karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Hastanemizde Ocak 2012 ile Aralık 2012 tarihleri arasında 24. hafta ve üzerinde doğum yapan adolesan (20 yaş ve altı) ve ileri yaş (35 yaş ve üzeri) gebeler çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların demografik bilgileri, prenatal dönemdeki obstetrik komplikasyonlar hastaların dosyaları retrospektif olarak incelenerek karşılaştırıldı.

Bulgular: Ocak 2012 ile Aralık 2012 tarihleri arasında 20 yaş altında ve 35 yaş üstünde olan ve 24. Hafta ve üzerinde doğum yapan toplam 858 hastanın kayıtlarına ulaşarak çalışmaya dahil edildi. Bunlardan 311'i (%36.2) adolesan ve 547 (%63.8)'i ileri yaşlı gebe idi. İki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı şekilde gravida, parite ve yaşayan çocuk sayısı ileri yaşlı gebelerde daha yüksek bulundu ($p<0.05$). İleri yaşlı gebelerde istatistiksel anlamlı olmamakla birlikte obesitenin daha sık bulunduğu saptandı. İki grup arasında prepartum hemoglobin değerleri benzer bulundu ($p:0.22$). 35 yaş üstü gebeler adolesanlarla karşılaştırıldığında gestasyonel hipertansiyon ve gestasyonel diyabetin ileri yaşlı gebelerde istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksek olduğu bulundu ($p<0.05$) ve ($p<0.05$).

Sonuç: Biz çalışmamızda ileri anne yaşlı gebelerde gestasyonel hipertansiyon ve diyabetin daha sık olduğunu saptadık. Literatürde de anne yaşı arttıkça gebeliğin indüklediği hastalıkların daha sık görüldüğü bildirilmektedir. Anemi açısından değerlendirildiğinde ise her iki grubun sonuçları benzer idi ancak literatürde adolesan gebelerde aneminin daha sık gö-

rüldüğü belirtilmektedir. Günümüzde kadınların gebe kalma yaşları daha ileri yaşlara doğru kaydığında, ileri yaşla birlikte artan obstetrik komplikasyonlar hakkında hastaları gebe kalmadan önce bilgilendirmek gerekmektedir.

Anahtar sözcükler: İleri anne yaşı, adolesan, gebelik

PB-066

Fetal megasistis- artmış ense kalınlığı ve kromozomal anomali birlikteliği: Olgu sunumu

Fatma Uysal¹, Gürhan Adam¹, Mustafa Reşorlu¹, Meryem Gecer², Ayşenur Çakır Güngör², Ahmet Uysal²

¹Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale; ²Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Çanakkale

Amaç: Kromozomal anomaliler ile birlikteliği sıklıkla izlenen fetal megasistis olgusunu sunmayı amaçladık.

Olgu: Otuzyediy yaşında ve gebeliğinin 13. haftasındaki gebede obstetrik ultrasonografide fetal mesane longitudinal çapı 21x32 mm olup amniyon sıvısı normaldi. NT değeri 4.4 mm ölçüldü. Ultrasonografide başka bir özellik saptanmadı. Hastanın 16. haftada yapılan ultrasonografisinde aynı bulguların persistansı üzerine amniosentez yapıldı. Amniosentez sonucu Trizomi 13 çıkan hastanın gebeliği ailesinin de izni alınarak sonlandırıldı.

Tartışma: Gebeliğin 10-14. haftalarında fetal mesane longitudinal çapının > 7 mm olması olarak tanımlanan fetal megasistis 1/1500 doğumda görülür. Gebeliğin 18-20 haftaları arasındaki anomali taraması sırasında, mesane görülmelidir. Normal bir fetus düzenli olarak miksiyon yapar ancak mesane tam olarak boşalmaz, daima bir miktar rezidü idrar içerir.

Fetal megasistis iki ana sebeple oluşur. Birincisinde mesanenin dışındaki idrar akımında problem olabilir, bu durum sıklıkla erkeklerde üretranın yanlış gelişiminin bir sonucu olarak meydana gelir. İkinci grup ise obstrüktif olmayan sebeplere bağlı mesane büyümesidir.

Sonuç: Fetal Megasististe, gebeliğin 10-14.haftasındaki fetal mesane longitudinal çapı 7-15 mm arasında olan fetusların %25'inde kromozomal anomaliler saptanmaktadır. Bu anomalilerden en sık görülenleri Trizomi 13 ve 18 olabileceği unutulmamalıdır. Kromozomal olarak normal olan grupta sonrasında herhangi bir sekel ya da yan etki gelişmeksizin olguların %90'ı iyileşmektedir.

Anahtar sözcükler: Megasistis, artmış NT kalınlığı, kromozomal anomali

PB-067

Gebelik ve distal renal tubuler asidoz: Olgu sunumu

Onur Erol, Hülya Ayık, Bekir Sıtkı İsenlik, Aysel Uysal Derbent, Selahattin Kumru

Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya

Konunun önemi: Distal renal tubüler asidoz; hipokalemi, hiperkloremik metabolik asidoz ve idrar pH'nın 5.8'in üzerinde olması ile karakterize metabolik bir hastalıktır. Kalıtsal otozomal dominant (tip 1, 2 veya 3) veya kazanılmış form şeklinde klinik bulgu vermektedir. Gebelik üzerine etkileri net bilinmemekle birlikte, kronik asidoz durumu fetal gelişimi olumsuz etkileyebilmekte ve fetal distrese yol açabilmektedir.

Olgu: Bu olgumuzda 7 sene önce distal renal tubüler asidoz tanısı konulan, 22 yaşında ilk gebeliği olan bir hasta gebelik boyunca elektrolit dengesini korumak amacıyla potasyum ve bikarbonat replasmanı almıştı. Gebeliğin 40. haftasında oligohidroamnios endikasyonuyla doğum induksiyonu yapılmış, vaginal yolla 3000 gr ağırlığında, Apgar'ı 1 ve 5. dakikada 8/10 olan canlı bir erkek bebek doğurtulmuştur. Postpartum dönemde replasman tedavisi devam edilmiş, doğum sonrası 1. günde hasta sağlıklı bir şekilde taburcu edilmiştir. Yenidoğan taraması amacıyla neonatoloji ünitesine bebek sevk edilmiştir.

Anahtar sözcükler: Distal renal tubüler asidoz, gebelik

PB-068

Midtrimester amniyotik membranı prolabe kadınların amnion sıvısında bakteri 16S rRNA varlığının acil servikal serklaj başarısı ve gebelik prognozu ile ilişkisinin araştırılması

Hayal Uzelli Şimşek¹, Emek Doğer¹, Güliden Sönmez Tamer², Murat Kasap³, Aydın Çorakçı¹, Eray Çalışkan¹

¹Kocaeli Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Kocaeli; ²Kocaeli Üniversitesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli; ³Kocaeli Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Amniyotik membranı prolabe gebe kadınların amnion sıvılarında polimeraz zincir reaksiyonu (PZR) ile enfeksiyon etkeni tespitinin, acil serklaj başarısı ve gebelik prognozuyla ilişkisini ortaya koymak.

Yöntem: Çalışma grubunda gebeliğinin 2. trimesterinde amniyon membranının prolabe olması nedeniyle acil serklaj endikasyonu konulmuş 19 ve kontrol grubunda genetik amniosentez için başvuran 56 olmak üzere toplam 75 hasta dahil edildi. Amniyosentezle alınan amniyon sıvılarında bakteriyel

16S rRNA varlığı PZR yöntemiyle incelendi. Amniyon sıvı, vagen ve idrar kültürü, kan lökosit ve C-reaktif protein (CRP) düzeyleri elde edildi.

Bulgular: Çalışma grubunda 5 koryoamniyonit, 3 neonatal sepsis ve 13 perinatal ölüm olgusu oldu. PZR'de bakteri saptanan hastalarda amniyon sıvı, vagen ve idrar kültürü sonuçları ile lökosit ve CRP düzeyleri, saptanmayanlarla benzer bulundu. PZR'de bakteri saptanan hastalarda eve canlı bebek götürülmesi olmazken, saptanmayan olgularda altı hasta eve canlı bebek götürdü (p=0.008). PZR'de bakteri saptanan hasta grubunda gebelik süresi, saptanmayan hastalardan anlamlı olarak düştü (p=0.02).

Sonuç: Amniyotik membranı prolabe başvuran hastalarda amniyon sıvısında PZR'de 16S rRNA ile bakteriyel etkenin tespiti, kültür, gram boyama veya inflamasyon belirteçlerinden değerlidir.

Anahtar sözcükler: Acil serklaj, amniyosentez, gebelik prognozu, PZR, preterm doğum

PB-069

Preeklampsiyi tahmin edebilir miyiz?

Utku Akgör, Filiz Çayan

Mersin Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Mersin

Amaç: MikroRNAlar (miRNA) küçük RNA molekülleri olup mRNA'lara bağlanarak translasyonu baskılar ve gen ekspresyonunu değiştirirler. Yakın zamanda yapılan çalışmalar sonucunda dolaşımdaki miRNA'ların birçok kanser türünde, gebelikte, doku yaralanmalarında ve birçok hastalıkta biyomarker olarak kullanılabileceği gösterilmiştir. Serum ve plazmadan bakılan miRNA'ların çalışılmasındaki kolaylık ve non-invaziv bir yöntem olması, miRNA'ların biyomarker olarak kullanılmasında büyük potansiyel oluşturmaktadır. Preeklampsi, gebelikte maternal mortalite-morbidite, perinatal ölüm, preterm doğum ve intrauterin gelişme geriliğine neden olan önemli bir gebelik komplikasyonudur. Bu çalışmada, preeklampsi olgularında plasmada değişen miRNA değerlerini araştırdık.

Yöntem: Mersin Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D.'da, yeni tanı alıp, tedavi gören 31 preeklampsi gebe ve 32 adet sağlıklı gebenin, 39 miRNA salınım profilleri, yüksek çıktılı gerçek zamanlı kantitatif polimer zincir reaksiyonu ile değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışmada preeklampsi olguları kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, miRNA'ların salınımında sekiz miRNA'da (miR-210, miR-375, miR-197-3p, miR-132-3p, miR-